

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 389/2012

z dnia 2 maja 2012 r.

w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 2073/2004

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych ⁽³⁾ przewiduje stworzenie wspólnego systemu, w ramach którego państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy i współpracują z Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych oraz w celu zwalczania uchylania się od podatków akcyzowych i wiążących się z tym zakłóceń na rynku wewnętrznym. W związku ze zgromadzonymi doświadczeniami i niedawnym rozwojem sytuacji do tego rozporządzenia należy wprowadzić szereg zmian. Biorąc pod uwagę liczbę zmian, które są tym samym konieczne, rozporządzenie należy zastąpić, aby zapewnić jasność przepisów.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 29 marca 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.2012, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. L 359 z 4.12.2004, s. 1.

(2) Zakończenie procesu tworzenia rynku wewnętrznego nadal wymaga systemu współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych obejmującej wszystkie aspekty przepisów dotyczących stosowania podatków akcyzowych do wyrobów, o których mowa w art. 1 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego ⁽⁴⁾.

(3) W celu zwiększenia skuteczności i szybkości oraz obniżenia kosztów istotne jest wzmocnienie roli środków elektronicznych w wymianie informacji. Biorąc pod uwagę powtarzalność niektórych wniosków oraz różnorodność językową w ramach Unii, ważne jest, aby zapewnić powszechniejsze wykorzystanie standardowych formatów przy wymianie informacji, tak by wnioski o udzielenie informacji mogły być szybciej rozpatrywane. Te wymogi mogą zostać spełnione w najwyższym stopniu dzięki bardziej systematycznemu stosowaniu skomputeryzowanego systemu utworzonego na mocy decyzji nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputerzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi ⁽⁵⁾. Obecnie system ten daje większe możliwości niż w chwili wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 i nadal będzie rozwijany. W związku z tym od państw członkowskich powinno się wymagać, aby stosowały go zawsze, gdy to możliwe.

(4) Wymiana informacji w kwestiach związanych z akcyzą jest w ogromnej mierze niezbędna do stworzenia prawdziwego obrazu spraw dotyczących akcyzy w odniesieniu do pewnych osób, ale jednocześnie państwa członkowskie nie mają prawa poszukiwać informacji ani zwracać się o informacje, które nie wydają się istotne z punktu widzenia spraw dotyczących akcyzy w odniesieniu do danej osoby lub określonej grupy bądź kategorii osób.

(5) Do celów właściwej koordynacji przepływu informacji niezbędne jest utrzymanie przepisów rozporządzenia

⁽⁴⁾ Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, s. 5.

(WE) nr 2073/2004 dotyczących jednego punktu kontaktowego w każdym państwie członkowskim. Biorąc pod uwagę, że może zająć potrzeba bardziej bezpośrednich kontaktów między organami i urzędnikami państw członkowskich w celu zwiększenia skuteczności, przepisy dotyczące delegowania i wyznaczania właściwych urzędników również powinny zostać utrzymane.

- (6) Aby niezbędne informacje były dostępne w odpowiednim czasie, należy utrzymać przepisy rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 nakładające na organ współpracujący wymóg jak najszybszego działania i bezwzględnego przestrzegania wyznaczonego terminu. Termin udzielenia informacji, którymi współpracujące państwo członkowskie już dysponuje, powinien być jednak krótszy niż termin standardowy.
- (7) Do celów skutecznego monitorowania procedur w zakresie akcyzy w ramach przemieszczania transgranicznego konieczne jest dalsze zapewnianie możliwości prowadzenia kontroli równoległych przez państwa członkowskie oraz obecności urzędników z jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego w ramach współpracy administracyjnej.
- (8) Problemy związane z transgranicznym powiadamianiem o decyzjach i środkach administracyjnych powinny nadal być rozwiązywane poprzez utrzymanie przepisów rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 w tym zakresie.
- (9) Do celów skutecznego zwalczania oszustw powinny zostać utrzymane przepisy dotyczące wymiany informacji bez uprzedniego wniosku. W celu ułatwienia takiej wymiany należy określić kategorie informacji podlegające obowiązkowej wymianie.
- (10) Państwa członkowskie nadal powinny mieć możliwość dobrowolnej wymiany informacji niezbędnych do prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych, w przypadku gdy te informacje nie mieszczą się w zakresie kategorii informacji objętych automatyczną wymianą.
- (11) Informacje zwrotne są odpowiednim sposobem zapewnienia stałej poprawy jakości wymienianych informacji. W związku z tym należy stworzyć ramy dla przekazywania informacji zwrotnych.
- (12) Przechowywanie przez państwa członkowskie na nośnikach elektronicznych niektórych określonych danych dotyczących zezwoleń dla podmiotów gospodarczych i składów podatkowych jest niezbędne do prawidłowego funkcjonowania systemu podatków akcyzowych oraz do zwalczania oszustw. Umożliwia to szybką wymianę tych danych między państwami członkowskimi, jak również zautomatyzowany dostęp do informacji. Można to osiągnąć dzięki wykorzystaniu informacji zawartych już w krajowych systemach komputerowych dotyczących akcyzy, dzięki opracowaniu analizy ryzyka umożliwiającej zwiększenie zakresu informacji zgromadzonych na poziomie krajowym na temat podmiotów gospodarczych, których dotyczą przepisy akcyzowe, i dokonywanych przez nich przemieszczeń wyrobów akcyzowych w ramach Unii oraz dzięki włączeniu różnych informacji na temat podatników oraz dokonywanych przez nich transakcji. W związku z tym, że procedury dotyczące ustalania lub odzyskiwania podatków akcyzowych oraz okresy przedawnienia i inne terminy w poszczególnych państwach członkowskich są różne, należy – aby zapewnić skuteczną pomoc wzajemną w zakresie stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych w przypadku sytuacji transgranicznych – przewidzieć minimalny okres, w którym każde państwo członkowskie powinno przechowywać takie informacje.
- (13) Aby informacje przechowywane w elektronicznych bazach danych były wiarygodne, powinno się wprowadzić przepis nakazujący ich regularną aktualizację.
- (14) Podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość szybkiego dokonywania weryfikacji niezbędnych do przemieszczania wyrobów akcyzowych. Należy im zapewnić możliwość elektronicznego potwierdzania ważności numerów akcyzowych w centralnym rejestrze prowadzonym przez Komisję, do którego wprowadza się informacje zawarte w krajowych bazach danych.
- (15) Przepisy krajowe dotyczące tajemnicy bankowej mogłyby wpłynąć na obniżenie efektywności mechanizmów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. W związku z tym państwa członkowskie nie powinny mieć prawa odmówić przekazania informacji wyłącznie na podstawie takich przepisów.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na inne przyjmowane na szczeblu Unii środki, które przyczyniają się do zwalczania nieprawidłowości i oszustw w dziedzinie akcyzy, lecz powinno je uzupełniać.
- (17) W celu zapewnienia większej jasności w niniejszym rozporządzeniu należy potwierdzić, że w przypadku gdy informacje lub dokumenty uzyskuje się za zgodą lub na wniosek organu sądowego, przekazanie takich informacji lub dokumentów właściwemu organowi innego państwa członkowskiego jest uzależnione od zgody organu sądowego, jeżeli taka zgoda jest wymagana na mocy prawa przekazującego państwa członkowskiego.
- (18) Przetwarzanie przez państwa członkowskie danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia podlega przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾. Przetwarzanie danych osobowych przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia podlega przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

- (19) Wymiana informacji z państwami trzecimi okazała się korzystna z punktu widzenia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych i dlatego powinna być kontynuowana. Dyrektywa 95/46/WE określa konkretne warunki dotyczące przekazywania informacji państwom trzecim, które muszą być przestrzegane przez państwa członkowskie.
- (20) Do celów skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia konieczne może się okazać ograniczenie zakresu niektórych praw i obowiązków ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE, a konkretnie praw określonych w jej art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 21, dla ochrony ważnych interesów ekonomicznych i finansowych państw członkowskich, mając na uwadze potencjalną utratę dochodu przez państwa członkowskie oraz kluczowe znaczenie informacji będących przedmiotem niniejszego rozporządzenia dla skuteczności zwalczania oszustw. Biorąc pod uwagę konieczność zachowania dowodów w przypadku podejrzeń o nieprawidłowości lub oszustwa podatkowe, a także konieczność unikania zakłóceń utrudniających prawidłową ocenę przestrzegania przepisów dotyczących podatków akcyzowych, podczas wymiany danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia konieczne może być ograniczenie zakresu obowiązków administratora danych oraz praw osoby, której dotyczą dane, związanych z przekazywaniem informacji, dostępem do danych i podawaniem do wiadomości publicznej operacji przetwarzania danych. Należy zobowiązać państwa członkowskie do stosowania takich ograniczeń w stopniu, w jakim są one niezbędne i proporcjonalne.
- (21) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niektórych artykułów niniejszego rozporządzenia oraz opisaną najważniejszych kategorii danych, które państwa członkowskie mogą wymieniać na mocy niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.
- (22) Przy przyjmowaniu aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą, z uwagi na to, że akty te są środkami o zasięgu ogólnym w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
- (23) Funkcjonowanie niniejszego rozporządzenia należy monitorować i poddawać ocenie. W związku z tym należy wprowadzić przepis przewidujący gromadzenie statystyk i innych informacji przez państwa członkowskie oraz regularne sporządzanie sprawozdań przez Komisję.
- (24) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, czyli uproszczenie i zacieśnienie współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, co wymaga zastosowania zharmonizowanego podejścia, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (25) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i respektuje zasady uznane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawo do ochrony danych osobowych (art. 8). W świetle ograniczeń ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu przetwarzanie wskazanych danych w ramach niniejszego rozporządzenia nie wykracza poza to, co jest niezbędne i proporcjonalne do celów ochrony uzasadnionych interesów podatkowych państw członkowskich.
- (26) Rozporządzenie (WE) nr 2073/2004 powinno zostać uchylone.
- (27) Przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który przyjął opinię⁽²⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie określa warunki, na jakich właściwe organy państw członkowskich odpowiedzialne za stosowanie przepisów dotyczących podatków akcyzowych mają współpracować ze sobą, a także z Komisją, aby zapewnić przestrzeganie tych przepisów. W tym celu niniejsze rozporządzenie określa zasady i procedury mające umożliwić właściwym organom państw członkowskich współpracę i wymianę – drogą elektroniczną lub w inny sposób – informacji, które są konieczne dla zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych.
2. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie w państwach członkowskich zasad dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych.
3. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na wypełnianie jakichkolwiek szerszych obowiązków dotyczących wzajemnej pomocy wynikających z innych aktów prawnych, w tym umów dwustronnych lub wielostronnych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony zgodnie z art. 3 ust. 1;

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Opinia z dnia 18 stycznia 2012 r.

- 2) „organ wnioskujący” oznacza centralne akcyzowe biuro łącznikowe lub jakikolwiek łącznikowy organ administracyjny, lub właściwego urzędnika państwa członkowskiego, który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;
- 3) „organ współpracujący” oznacza centralne akcyzowe biuro łącznikowe lub jakikolwiek łącznikowy organ administracyjny, lub właściwego urzędnika państwa członkowskiego, który otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;
- 4) „urząd akcyzowy” oznacza każdy urząd, w którym można dopełnić formalności określonych przepisami akcyzowymi;
- 5) „wymiana automatyczna wywołana zdarzeniem” oznacza systematyczne przekazywanie, bez uprzedniego wniosku, informacji o strukturze z góry określonej dotyczącej istotnego zdarzenia, kiedy taka informacja staje się dostępna, niebędące wymianą informacji, o której mowa w art. 21 dyrektywy 2008/118/WE;
- 6) „regularna wymiana automatyczna” oznacza systematyczne przekazywanie, bez uprzedniego wniosku, informacji o strukturze z góry określonej, w ustalonych z góry regularnych odstępach czasu;
- 7) „wymiana spontaniczna” oznacza przekazywanie informacji, bez uprzedniego wniosku, innemu państwu członkowskiemu w sposób inny niż objęty pkt 5 lub 6, lub art. 21 dyrektywy 2008/118/WE;
- 8) „skomputeryzowany system” oznacza skomputeryzowany system przemieszczania wyrobów akcyzowych i nadzoru nad nimi utworzony w decyzji nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi ⁽¹⁾;
- 9) „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną, każde stowarzyszenie osób niebędące osobą prawną, ale uznane na mocy prawa Unii lub prawa krajowego za posiadające zdolność do czynności prawnych, oraz każdą inną konstrukcję prawną o dowolnym charakterze i formie, bez względu na to, czy posiada osobowość prawną;
- 10) „podmiot gospodarczy” oznacza osobę, która w ramach prowadzonej działalności gospodarczej bierze udział w czynnościach objętych przepisami dotyczącymi podatków akcyzowych, niezależnie od tego, czy uzyskała na to zezwolenie;
- 11) „drogą elektroniczną” oznacza przy użyciu wszelkiego rodzaju narzędzi elektronicznych zdolnych do przetwarzania, w tym transmisji i kompresji, oraz przechowywania danych, i obejmuje m.in. skomputeryzowany system, o którym mowa w pkt 8;
- 12) „numer akcyzowy” oznacza numer identyfikacyjny nadany przez państwo członkowskie do celów podatku akcyzowego w rejestrach podmiotów gospodarczych oraz miejsc, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) i b);
- 13) „przemieszczanie wyrobów akcyzowych w ramach Unii” oznacza przemieszczanie między co najmniej dwoma państwami członkowskimi wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu rozdziału IV dyrektywy 2008/118/WE lub wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji w rozumieniu rozdziału V sekcja 2 dyrektywy 2008/118/WE;
- 14) „postępowanie administracyjne” oznacza wszelkie kontrole, inspekcje lub inne działania podejmowane przez właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie przepisów dotyczących podatków akcyzowych podczas wykonywania ich obowiązków w celu zapewnienia prawidłowego stosowania tych przepisów;
- 15) „sieć CCN/CSI” oznacza wspólną platformę opartą na wspólnej sieci łączności (CCN) oraz wspólnym systemie połączeń (CSI), opracowaną przez Unię do zapewnienia wszystkich transmisji drogą elektroniczną między właściwymi organami w dziedzinie ceł i podatków;
- 16) „podatki akcyzowe” oznaczają podatki, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE;
- 17) „dokument wzajemnej pomocy administracyjnej” oznacza dokument sporządzony w ramach skomputeryzowanego systemu i używany do celów wymiany informacji na mocy art. 8, 15 lub 16 oraz do celów prowadzenia działań następczych na mocy art. 8 lub 16;
- 18) „awaryjny dokument wzajemnej pomocy administracyjnej” oznacza dokument w formie papierowej używany do celów wymiany informacji na mocy art. 8 lub 15, w przypadku gdy skomputeryzowany system jest niedostępny;
- 19) „kontrola równoległa” oznacza skoordynowane inspekcje w zakresie przepisów dotyczących podatków akcyzowych, dotyczące sytuacji podmiotu gospodarczego lub osób powiązanych, organizowane przez co najmniej dwa uczestniczące państwa członkowskie mające wspólne lub uzupełniające się interesy.

Artykuł 3

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ, w imieniu którego ma być stosowane niniejsze rozporządzenie. Państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję o wyznaczeniu właściwego organu oraz o wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie.

2. Komisja udostępnia wykaz właściwych organów i publikuje te informacje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, s. 5.

Artykuł 4

Centralne akcyzowe biura łącznikowe i łącznikowe organy administracyjne

1. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego wyznacza centralne akcyzowe biuro łącznikowe, któremu przekazuje się główne obowiązki w zakresie kontaktów z innymi państwami członkowskimi w dziedzinie współpracy administracyjnej odnoszącej się do przepisów dotyczących podatków akcyzowych. Państwo członkowskie informuje o tym Komisję oraz właściwe organy pozostałych państw członkowskich.

Centralne akcyzowe biuro łącznikowe można również wyznaczyć jako organ odpowiedzialny za kontakty z Komisją do celów niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego może wyznaczyć łącznikowe organy administracyjne, inne niż centralne akcyzowe biuro łącznikowe, posiadające kompetencje przyznane zgodnie ze swoim krajowym ustawodawstwem lub polityką do bezpośredniej wymiany informacji na mocy niniejszego rozporządzenia.

Centralne akcyzowe biuro łącznikowe zapewnia aktualizację wykazu takich organów administracyjnych i udostępnianie go centralnym akcyzowym biurom łącznikowym pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 5

Właściwi urzędnicy

1. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego może wyznaczyć, na warunkach określonych przez dane państwo członkowskie, właściwych urzędników, którzy mogą dokonywać bezpośredniej wymiany informacji na mocy niniejszego rozporządzenia.

Właściwy organ może ograniczyć zakres takiego wyznaczenia.

Centralne akcyzowe biuro łącznikowe jest odpowiedzialne za aktualizację wykazu właściwych urzędników oraz udostępnianie go centralnym akcyzowym biurom łącznikowym pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

2. Urzędników dokonujących wymiany informacji na mocy art. 12 i 13 uznaje się za właściwych urzędników do celów tych artykułów zgodnie z warunkami określonymi przez właściwe organy.

Artykuł 6

Obowiązki centralnego akcyzowego biura łącznikowego, łącznikowych organów administracyjnych oraz właściwych urzędników

1. Głównym zadaniem centralnego akcyzowego biura łącznikowego jest wymiana informacji o przemieszczaniu wyrobów akcyzowych między państwami członkowskimi, a w szczególności zapewnianie:

a) wymiany informacji na podstawie art. 8;

b) przekazywania powiadomień o decyzjach i środkach administracyjnych na wnioski państw członkowskich na podstawie art. 14;

c) obowiązkowej wymiany informacji na podstawie art. 15;

d) nieobowiązkowej spontanicznej wymiany informacji na podstawie art. 16;

e) sprawozdań dotyczących działań następczych na podstawie art. 8 ust. 5 i art. 16 ust. 2;

f) wymiany informacji przechowywanych w elektronicznej bazie danych, o której mowa w art. 19;

g) danych statystycznych i innych informacji na podstawie art. 34.

2. W przypadku gdy łącznikowe organy administracyjne lub właściwi urzędnicy przesyłają lub otrzymują wnioski o udzielenie pomocy lub odpowiedzi na takie wnioski, łącznikowe organy administracyjne lub właściwi urzędnicy informują centralne akcyzowe biuro łącznikowe ich państwa członkowskiego zgodnie z warunkami określonymi przez to państwo.

3. W przypadku gdy łącznikowy organ administracyjny lub właściwy urzędnik otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy wymagający podjęcia czynności nieobjętych zakresem jego właściwości miejscowej lub operacyjnej, niezwłocznie przekazuje go do centralnego akcyzowego biura łącznikowego swojego państwa członkowskiego oraz do odpowiedzialnego właściwego urzędnika łącznikowego organu administracyjnego, a także informuje o tym organ wnioskujący. W takim przypadku terminy określone w art. 11 rozpoczynają swój bieg następnego dnia po przekazaniu wniosku o udzielenie pomocy do centralnego akcyzowego biura łącznikowego oraz do odpowiedzialnego właściwego urzędnika łącznikowego organu administracyjnego, jednak nie później niż w terminie jednego tygodnia od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu.

Artykuł 7

Informacje lub dokumenty uzyskane za zgodą lub na wniosek organu sądowego

1. Przekazanie właściwemu organowi innego państwa członkowskiego informacji lub dokumentów uzyskanych przez właściwy organ za zgodą lub na wniosek organu sądowego jest uzależnione od uprzedniej zgody organu sądowego, jeżeli taka zgoda jest wymagana na mocy prawa krajowego.

2. Jeżeli – w przypadku wniosku o udzielenie informacji – organ sądowy odmówi wydania takiej zgody organowi współpracującemu, taki organ współpracujący informuje o tym organ wnioskujący zgodnie z art. 25 ust. 5.

ROZDZIAŁ II

WSPÓŁPRACA NA WNIOSEK

Artykuł 8

Ogólne obowiązki organu współpracującego

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje informacje niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych, w tym wszelkie informacje odnoszące się do konkretnego przypadku lub przypadków, w szczególności w zakresie przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach Unii.

2. Do celów przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, organ współpracujący organizuje prowadzenie wszelkich postępowań administracyjnych niezbędnych do uzyskania takich informacji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie szczególnego postępowania administracyjnego. Jeżeli organ współpracujący zdecydował, że żadne postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ wnioskujący o przyczynach swojej decyzji.

4. W celu uzyskania wnioskowanych informacji lub przeprowadzenia wnioskowanego postępowania administracyjnego organ współpracujący lub każdy organ administracyjny, do którego zwrócił się organ współpracujący, postępują tak, jakby prowadzili własne postępowanie lub postępowanie na wniosek innego organu we własnym państwie członkowskim.

5. Organ współpracujący może zwrócić się do organu wnioskującego z wnioskiem o dostarczenie sprawozdania na temat czynności następczych podjętych przez wnioskujące państwo członkowskie na podstawie dostarczonych informacji. W przypadku wystosowania takiego wniosku organ wnioskujący, bez uszczerbku dla zasad dotyczących zachowania tajemnicy i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie członkowskim, przesyła takie sprawozdanie jak najszybciej, pod warunkiem że nie stanowi to dla niego nadmiernego obciążenia.

Artykuł 9

Forma wniosku i odpowiedzi

1. Wnioski o udzielenie informacji oraz o przeprowadzenie postępowania administracyjnego składane na mocy art. 8 oraz odpowiedzi na takie wnioski wymienia się przy użyciu dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej, z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu.

Jeżeli skomputeryzowany system jest niedostępny, zamiast dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej wykorzystuje się awaryjny dokument wzajemnej pomocy administracyjnej.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia:

a) struktury i treści dokumentów wzajemnej pomocy administracyjnej;

b) zasad i procedur dotyczących wymiany dokumentów wzajemnej pomocy administracyjnej;

c) wzoru, formy i treści awaryjnego dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej;

d) zasad i procedur dotyczących wykorzystania awaryjnego dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej.

Komisja może również przyjąć akty wykonawcze w celu określenia struktury i treści sprawozdania, o którym mowa w art. 8 ust. 5.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

3. Każde państwo członkowskie określa sytuacje, w których skomputeryzowany system można uznać za niedostępny.

4. W przypadku gdy zastosowanie dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej jest niewykonalne, wymiana komunikatów może zostać w drodze wyjątku przeprowadzona w całości lub w części przy wykorzystaniu innych środków. W takich przypadkach do komunikatu dołącza się wyjaśnienie, dlaczego zastosowanie dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej było niewykonalne.

Artykuł 10

Przekazywanie dokumentów

1. Dokumenty, które niezależnie od ich treści mają być przekazywane na mocy art. 8, dołącza się do dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

Jeżeli jednak jest to niemożliwe lub niewykonalne, dokumenty te przekazuje się drogą elektroniczną lub w inny sposób.

2. Organ współpracujący ma obowiązek przekazać oryginały dokumentów jedynie wówczas, gdy są one niezbędne do celów realizowanych przez organ wnioskujący i jeżeli przekazanie ich nie jest sprzeczne z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim organu współpracującego.

Artykuł 11

Terminy

1. Organ współpracujący przekazuje informacje, o których mowa w art. 8, jak najszybciej i nie później niż w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku.

Jeżeli jednak organ współpracujący dysponuje już danymi informacjami, przedmiotowy termin wynosi jeden miesiąc.

2. W określonych szczególnych kategoriach przypadków organ wnioskujący i organ współpracujący mogą uzgodnić terminy inne niż terminy przewidziane w ust. 1.

3. W przypadku gdy organ współpracujący nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w terminie przewidzianym w ust. 1, w ciągu jednego miesiąca informuje organ wnioskujący za pomocą dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej o przyczynach niedotrzymania terminu oraz o przewidywanym terminie udzielenia odpowiedzi.

Artykuł 12

Uczestnictwo urzędników innych państw członkowskich w postępowaniach administracyjnych

1. W drodze porozumienia między organem wnioskującym a organem współpracującym oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ współpracujący urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą – w związku z wymianą informacji niezbędnych do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych – przebywać w urzędach organów administracyjnych współpracującego państwa członkowskiego lub we wszystkich innych miejscach, w których organy te wykonują swoje obowiązki.

Jeżeli informacje, których dotyczy wniosek, zawarte są w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu wnioskującego otrzymują kopie tych dokumentów.

2. W drodze porozumienia między organem wnioskującym a organem współpracującym oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ współpracujący urzędnicy wyznaczeni przez organ wnioskujący mogą – w związku z wymianą informacji niezbędnych do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych – być obecni podczas postępowań administracyjnych prowadzonych na terytorium współpracującego państwa członkowskiego.

Jeżeli takie porozumienie zostanie osiągnięte, urzędnicy organu wnioskującego mogą uzyskać dostęp do tych samych obiektów i dokumentów, do których dostęp mają urzędnicy organu współpracującego, za pośrednictwem tych urzędników oraz wyłącznie do celów prowadzonego postępowania administracyjnego. Urzędnicy organu wnioskującego prowadzą postępowania lub zadają pytania wyłącznie w porozumieniu i pod nadzorem urzędników organu współpracującego. Nie wykonują oni uprawnień kontrolnych przyznanych urzędnikom organu współpracującego.

3. Urzędnicy organu wnioskującego przebywający w innym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1 i 2 muszą być w stanie w każdym momencie przedstawić pisemne upoważnienie wskazujące na ich tożsamość i zakres uprawnień.

Artykuł 13

Kontrolne równoległe

1. W związku z wymianą informacji niezbędnych do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych co najmniej dwa państwa członkowskie mogą uzgodnić, na podstawie analizy ryzyka, przeprowadzenie na swoim własnym terytorium kontroli równoległych w zakresie

podatku akcyzowego dotyczących co najmniej jednego podmiotu gospodarczego lub co najmniej jednej innej osoby, będących przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego się zainteresowania, ilekroć uznają, że takie kontrole byłyby skuteczniejsze niż kontrole przeprowadzone przez tylko jedno państwo członkowskie.

2. W celu zainicjowania kontroli równoległej zgodnie z ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego przedstawia wniosek właściwym organom pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

W przedmiotowym wniosku:

- określa się przypadek lub przypadki, w których proponuje się kontrole równoległe;
- odrębnie określa się każdą osobę, która ma być przedmiotem kontroli;
- przedstawia się powody uzasadniające konieczność przeprowadzenia wspólnej kontroli;
- precyzuje się okres, w którym zamierza się takie kontrole przeprowadzić.

3. Właściwe organy, które otrzymują wniosek, o którym mowa w ust. 2, potwierdzają swą zgodę na udział w kontroli równoległej lub przekazują swą odmowę wraz z jej uzasadnieniem właściwemu organowi, który przedłożył wniosek, jak najszybciej, jednak nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wniosku.

4. Każdy właściwy organ, który uczestniczy w kontroli równoległej, wyznacza przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzorowanie i koordynowanie kontroli równoległej.

5. Po przeprowadzeniu kontroli równoległej właściwe organy niezwłocznie informują centralne akcyzowe biura łącznikowe pozostałych państw członkowskich o wszelkich wykrytych w trakcie takiej kontroli metodach lub praktykach, które zostały wykorzystane lub co do których zachodzi podejrzenie, że zostały wykorzystane do naruszania przepisów dotyczących podatków akcyzowych, jeżeli informacje takie mogą stanowić przedmiot szczególnego zainteresowania innych państw członkowskich.

Artykuł 14

Wniosek o powiadomienie o decyzjach i środkach administracyjnych

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący, zgodnie z zasadami regulującymi podobne powiadomienia obowiązującymi w jego państwie członkowskim, powiadamia adresata o wszystkich decyzjach i środkach podjętych przez organy administracyjne wnioskującego państwa członkowskiego odnośnie do stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych.

2. Wnioski o powiadomienie, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje o przedmiocie decyzji lub środka, które mają być przekazane w powiadomieniu, oraz wskazują nazwę, adres oraz wszelkie inne stosowne informacje konieczne do ustalenia adresata.

3. Organ współpracujący niezwłocznie informuje organ wnioskujący o czynnościach podjętych w sprawie wniosku o powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, i informuje go o dacie przekazania decyzji lub środka adresatowi.

4. Jeżeli organ współpracujący nie jest w stanie podjąć czynności w sprawie wniosku o powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, informuje o tym organ wnioskujący na piśmie w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wniosku.

Organ współpracujący nie może odmówić podjęcia czynności w sprawie wniosku ze względu na treść decyzji lub środka, które mają być przekazane w powiadomieniu.

5. Organ wnioskujący składa wniosek o powiadomienie na mocy niniejszego artykułu wyłącznie wtedy, gdy nie jest w stanie powiadomić adresata zgodnie z zasadami regulującymi kwestię powiadomień dotyczących danych środków we wnioskującym państwie członkowskim lub gdy takie powiadomienie powodowałoby nieproporcjonalne trudności.

6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do dokumentów, o których mowa w art. 8 dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń⁽¹⁾.

ROZDZIAŁ III

WYMIANA INFORMACJI BEZ UPZEDNIEGO WNIOSKU

Artykuł 15

Obowiązkowa wymiana informacji

1. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego przekazuje właściwym organom wszystkich pozostałych zainteresowanych państw członkowskich, bez uprzedniego wniosku, w ramach regularnej wymiany automatycznej lub wymiany automatycznej wywołanej zdarzeniem, informacje niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych, w następujących przypadkach:

- a) jeżeli w innym państwie członkowskim wystąpiła nieprawidłowość lub naruszenie przepisów dotyczących podatków akcyzowych albo zachodzi podejrzenie ich wystąpienia;
- b) jeżeli nieprawidłowość lub naruszenie przepisów dotyczących podatków akcyzowych, które wystąpiły lub co do których zachodzi podejrzenie, że wystąpiły na terytorium jednego państwa członkowskiego, mogą wywołać skutki w innym państwie członkowskim;

- c) jeżeli w innym państwie członkowskim istnieje ryzyko oszustw lub utraty podatku akcyzowego;
- d) jeżeli wystąpiło całkowite zniszczenie lub nieodwracalna utrata wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
- e) jeżeli w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach Unii miało miejsce zdarzenie wyjątkowe, które nie jest przewidziane w dyrektywie 2008/118/WE i które może mieć wpływ na obliczenie wysokości zobowiązania podmiotu gospodarczego w zakresie podatku akcyzowego.

2. Organ, który zgodnie z ust. 1 przekazał informacje innemu organowi, może zwrócić się do tego organu o przedstawienie sprawozdania z podjętych przez ten organ na podstawie dostarczonych informacji działań następczych. W przypadku wystosowania takiego wniosku drugi organ, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zachowania tajemnicy i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie członkowskim, wysyła takie sprawozdanie jak najszybciej, chyba że stanowiłoby to dla niego nadmierne obciążenie administracyjne.

3. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczą przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach Unii, informacje takie przekazuje się przy użyciu dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej, z zastrzeżeniem ust. 4.

W przypadku gdy zastosowanie takiego dokumentu jest niewykonalne, wymiana komunikatów może jednak zostać w drodze wyjątku przeprowadzona w całości lub w części przy wykorzystaniu innych środków. W takich przypadkach do komunikatu dołącza się wyjaśnienie, dlaczego zastosowanie dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej było niewykonalne.

4. Jeżeli skomputeryzowany system jest niedostępny, zamiast dokumentu, o którym mowa w ust. 3, wykorzystuje się awaryjny dokument wzajemnej pomocy administracyjnej.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia:

- a) dokładnych kategorii informacji wymienianych na podstawie ust. 1, które w odniesieniu do osób fizycznych obejmują takie dane, jak ich imię, nazwisko, ulicę, numer domu, kod pocztowy, miasto, państwo członkowskie, numer podatkowy lub inny numer identyfikacyjny, kod lub opis produktu oraz inne powiązane dane osobowe, o ile są dostępne;
- b) częstotliwości regularnej wymiany i terminów wymiany wywołanej zdarzeniem na podstawie ust. 1 w odniesieniu do każdej kategorii informacji;
- c) struktury i treści dokumentów wzajemnej pomocy administracyjnej;
- d) formy i treści awaryjnego dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1.

- e) zasad i procedur dotyczących wymiany dokumentów, o których mowa w lit. c) i d).

Komisja może również przyjąć akty wykonawcze w celu określenia sytuacji, w których właściwe organy mogą uznać skomputeryzowany system za niedostępny do celów ust. 4 niniejszego artykułu.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Artykuł 16

Nieobowiązkowa wymiana informacji

1. Właściwe organy państw członkowskich mogą przekazywać sobie nawzajem bez uprzedniego wniosku, w ramach wymiany spontanicznej, wszelkie znane im informacje niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych, których wymiana nie jest objęta zakresem art. 15.

W tym celu organy te mogą korzystać ze skomputeryzowanego systemu, jeżeli jest on odpowiedni do przetwarzania takich informacji.

2. Organ, który zgodnie z ust. 1 przekazał informacje innemu organowi, może zwrócić się do tego organu o przedstawienie sprawozdania z podjętych przez ten organ na podstawie dostarczonych informacji działań następczych. W przypadku wystosowania takiego wniosku drugi organ, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zachowania tajemnicy i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie członkowskim, wysyła takie sprawozdanie jak najszybciej, chyba że stanowiłoby to dla niego nadmierne obciążenie administracyjne.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia:

- a) struktury i treści dokumentów wzajemnej pomocy administracyjnej, które obejmują najczęściej przekazywane rodzaje informacji, o których mowa w ust. 1;
- b) zasad i procedur w zakresie wymiany dokumentu wzajemnej pomocy administracyjnej.

Komisja może również przyjąć akty wykonawcze w celu określenia struktury i treści sprawozdania, o którym mowa w ust. 2.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Artykuł 17

Obowiązek państw członkowskich w zakresie ułatwiania wymiany informacji bez uprzedniego wniosku

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki administracyjne i organizacyjne, aby ułatwić wymianę informacji, o której mowa w niniejszym rozdziale.

Artykuł 18

Ograniczenie obowiązków

Państwa członkowskie nie są zobowiązane do nakładania – do celów wdrożenia niniejszego rozdziału – na osoby żadnych nowych obowiązków związanych z gromadzeniem informacji ani do ponoszenia jakiegokolwiek nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego.

ROZDZIAŁ IV

PRZECHOWYWANIE I WYMIANA INFORMACJI ELEKTRONICZNYCH DOTYCZĄCYCH PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH

Artykuł 19

Przechowywanie i wymiana informacji dotyczących zezwoleń przyznanych podmiotom gospodarczym oraz składom podatkowym

1. Każde państwo członkowskie prowadzi elektroniczną bazę danych zawierającą następujące rejestry:

- a) rejestr podmiotów gospodarczych należących do jednej z poniższych kategorii:
 - (i) uprawnieni prowadzący skład podatkowy w rozumieniu art. 4 pkt 1 dyrektywy 2008/118/WE;
 - (ii) zarejestrowani odbiorcy w rozumieniu art. 4 pkt 9 dyrektywy 2008/118/WE;
 - (iii) zarejestrowani wysyłający w rozumieniu art. 4 pkt 10 dyrektywy 2008/118/WE;
- b) rejestr miejsc będących uprawnionymi składami podatkowymi w rozumieniu art. 4 pkt 11 dyrektywy 2008/118/WE.

2. Rejestry, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące informacje:

- a) niepowtarzalny numer akcyzowy wydany przez właściwy organ w odniesieniu do podmiotu gospodarczego lub miejsca;
- b) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres podmiotu gospodarczego lub miejsca;

- c) kategorię wyrobu akcyzowego (KAT) lub kod wyrobu akcyzowego (KWA) dla wyrobów objętych zezwoleniem, o których mowa w wykazie kodów w pkt 11 załącznika II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy⁽¹⁾;
- d) wskazanie centralnego akcyzowego biura łącznikowego lub urzędu akcyzowego, od których można uzyskać dodatkowe informacje;
- e) datę, od której zezwolenie jest ważne, datę jego zmiany oraz, w stosownych przypadkach, datę końca jego ważności;
- f) w przypadku uprawnionych prowadzących skład – skład podatkowy lub wykaz składów podatkowych, do których zezwolenie ma zastosowanie, a także – w stosownych przypadkach przewidzianych w przepisach krajowych – wskazanie, że są oni upoważnieni do pominięcia danych dotyczących odbiorców w momencie wysyłki, że są oni upoważnieni do podziału przemieszczenia, zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/118/WE, lub że są oni upoważnieni do tego, aby ich wyroby akcyzowe zostały przemieszczone do miejsca dostawy bezpośredniej zgodnie z art. 17 ust. 2 tej dyrektywy;
- g) w przypadku zarejestrowanych odbiorców, w stosownych przypadkach przewidzianych w przepisach krajowych – wskazanie, że są oni upoważnieni do tego, aby ich wyroby akcyzowe zostały przemieszczone do miejsca dostawy bezpośredniej zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE;
- h) w przypadku zarejestrowanych odbiorców, o których mowa w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, innych niż zarejestrowani odbiorcy, o których mowa w lit. i) niniejszego ustępu – zawarte w zezwoleniu informacje na temat ilości wyrobów akcyzowych, danych wysyłającego w państwie członkowskim wysyłki oraz okresu ważności zezwolenia;
- i) w przypadku zarejestrowanych odbiorców, o których mowa w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, posiadających zezwolenie na odbiór wina od wysyłających, którzy korzystają z odstępstwa przewidzianego w art. 40 dyrektywy 2008/118/WE – zawarte w zezwoleniu informacje na temat ilości wyrobów akcyzowych oraz okresu ważności zezwolenia. W rejestrze umieszcza się informację dotyczącą odstępstwa na podstawie art. 40 dyrektywy 2008/118/WE;
- j) w przypadku składów podatkowych – uprawnionego prowadzącego skład lub wykaz uprawnionych prowadzących skład, którzy są wskazani w zezwoleniu jako podmioty uprawnione do korzystania z danego składu.

3. Centralne akcyzowe biuro łącznikowe lub łącznikowy organ administracyjny każdego państwa członkowskiego zapewnia kompletność, dokładność i aktualność informacji zawartych w rejestrach krajowych.

4. Informacje zawarte w odpowiednich rejestrach krajowych, o których mowa w ust. 2, dotyczące podmiotów gospodarczych uczestniczących w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych między państwami członkowskimi w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, są objęte wymianą automatyczną za pomocą rejestru centralnego.

Komisja prowadzi rejestr w ramach skomputeryzowanego systemu w sposób zapewniający stały, prawidłowy i aktualny obraz wszystkich danych pochodzących z rejestrów krajowych i przekazywanych przez wszystkie państwa członkowskie.

Centralne akcyzowe biura łącznikowe lub łącznikowe organy administracyjne państw członkowskich w odpowiednim terminie przekazują Komisji informacje zawarte w rejestrze krajowym oraz wszelkie wprowadzone w nim zmiany.

Artykuł 20

Dostęp do informacji oraz ich korygowanie

1. Komisja zapewnia, by osoby uczestniczące w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy między państwami członkowskimi mogły uzyskać drogą elektroniczną potwierdzenie ważności numeru akcyzowego zawartego w rejestrze centralnym, o którym mowa w art. 19 ust. 4. Komisja przekazuje wszelkie otrzymane od podmiotu gospodarczego wnioski o skorygowanie przedmiotowych informacji do centralnego akcyzowego biura łącznikowego lub łącznikowego organu administracyjnego, odpowiedzialnych za zezwolenie dla danego podmiotu gospodarczego.

2. Centralne akcyzowe biura łącznikowe lub łącznikowe organy administracyjne państw członkowskich zapewniają, aby podmioty gospodarcze mogły uzyskać potwierdzenie informacji na swój temat przechowywanych na podstawie art. 19 ust. 2 oraz uzyskać korektę wszelkich nieścisłości w tych informacjach.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może – na warunkach określonych przez to państwo członkowskie – zezwolić centralnemu akcyzowemu biurowi łącznikowemu lub wyznaczonemu łącznikowemu organowi administracyjnemu na przekazanie potwierdzenia informacji przechowywanych na podstawie art. 19 ust. 2.

Artykuł 21

Przechowywanie danych

1. Każde państwo członkowskie przechowuje informacje dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach Unii oraz dokumenty zawarte w rejestrach krajowych, o których mowa w art. 19, przez co najmniej pięć lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym rozpoczęło się przemieszczenie, tak aby informacje te mogły być wykorzystywane do celów procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Okres ten może zostać ograniczony do trzech lat w przypadku informacji wprowadzonych do rejestrów krajowych przed dniem 1 lipca 2012 r.

2. Informacje gromadzone za pomocą skomputeryzowanego systemu są w nim przechowywane w sposób umożliwiający ich odnalezienie i dalsze przetwarzanie w ramach systemu w celu odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w art. 8.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 24.

*Artykuł 22***Wykonanie**

Komisja przyjmuje akty wykonawcze, aby:

- a) określić szczegóły techniczne dotyczące automatycznego aktualizowania baz danych, o których mowa w art. 19 ust. 1, oraz rejestru centralnego, o którym mowa w art. 19 ust. 4;
- b) określić zasady i procedury dotyczące dostępu do informacji oraz ich korygowania na podstawie art. 20 ust. 1.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

WSPÓLNE WARUNKI REGULUJĄCE UDZIELENIE POMOCY*Artykuł 23***System językowy**

Wnioski o udzielenie pomocy, w tym wnioski o powiadomienie, oraz załączone dokumenty można sporządzać w dowolnym języku uzgodnionym przez organ współpracujący i organ wnioskujący. Dołączenia tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ współpracujący, wymaga się wyłącznie gdy organ współpracujący przedstawi uzasadnienie wyjaśniające potrzebę wykonania tłumaczenia.

*Artykuł 24***Jakość usługi**

1. Komisja i państwa członkowskie zapewniają, aby elementy skomputeryzowanego systemu niezbędne do wymiany informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu były sprawne, objęte odpowiednią obsługą techniczną oraz dalej rozbudowywane.
2. Komisja i państwa członkowskie zawierają umowę o poziomie usług oraz uzgadniają strategię bezpieczeństwa w odniesieniu do skomputeryzowanego systemu. W umowie o poziomie usług określa się jakość techniczną i liczbę usług, które mają wykonać Komisja i państwa członkowskie, aby zapewnić bezpieczne funkcjonowanie wszystkich elementów skomputeryzowanego systemu i komunikacji elektronicznej, a także podział zadań w zakresie dalszego rozbudowywania systemu.

*Artykuł 25***Ogólne ograniczenia dotyczące obowiązków organu współpracującego**

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu informacje, których dotyczy wniosek złożony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że:
 - a) organ wnioskujący wyczerpał zwykle źródła informacji, których mógł użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których dotyczy wniosek, bez zagrożenia realizacji pożądanego celu; oraz

- b) liczba oraz charakter wniosków o udzielenie informacji złożonych przez organ wnioskujący w konkretnym okresie nie nakłada nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych na ten organ współpracujący.

2. W niniejszym rozporządzeniu nie nakłada się na właściwe organy państwa członkowskiego żadnego obowiązku przeprowadzenia postępowań lub przekazania informacji, jeżeli przepisy prawa lub praktyka administracyjna tego państwa członkowskiego nie upoważniają jego organów do przeprowadzenia takich postępowań bądź gromadzenia lub wykorzystywania takich informacji dla własnych celów tego państwa członkowskiego.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może odmówić przekazania informacji, jeżeli wnioskujące państwo członkowskie nie jest w stanie, z przyczyn prawnych, przekazać podobnych informacji.

4. Można odmówić udzielenia informacji w przypadku gdy prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub służbowej lub tajemnicy procesu produkcyjnego bądź informacji, których ujawnienie naruszyłoby porządek publiczny.

5. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o powodach odrzucenia wniosku o udzielenie pomocy. Do celów statystycznych właściwe organy przedstawiają Komisji co roku informacje na temat kategorii powodów uzasadniających przypadki odrzucenia wniosków.

6. Ust. 2, 3 lub 4 nie można w żadnym wypadku interpretować jako umożliwiających organowi współpracującemu odmowę udzielenia informacji z tego tylko względu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze agenta lub powiernika, ani też dlatego, że dotyczą one udziałów własnościowych w danej osobie.

*Artykuł 26***Koszty**

Państwa członkowskie wzajemnie zrzekają się wszystkich roszczeń o zwrot kosztów poniesionych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem roszczeń związanych z wynagrodzeniem wypłacanym ekspertom.

*Artykuł 27***Kwota minimalna**

1. Wniosek o udzielenie pomocy może podlegać minimalnemu progowi w oparciu o potencjalnie należny podatek akcyzowy.
2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia progów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Artykuł 28

Tajemnica urzędowa, ochrona danych oraz wykorzystanie informacji przekazanych na mocy niniejszego rozporządzenia

1. Informacje przekazywane lub gromadzone przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub wszelkie informacje, do których urzędnik lub inny pracownik lub wykonawca miał dostęp w trakcie wykonywania swoich zadań, są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej oraz korzystają z ochrony zapewnianej w stosunku do podobnych informacji na mocy przepisów państwa członkowskiego otrzymującego takie informacje.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystywane do następujących celów:

- a) ustalania podstawy wymiaru podatków akcyzowych;
- b) poboru podatków akcyzowych lub kontroli administracyjnej tych podatków;
- c) monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych;
- d) przeprowadzania analiz ryzyka w dziedzinie podatków akcyzowych;
- e) przeprowadzania postępowań w dziedzinie podatków akcyzowych;
- f) ustalania innych podatków, ceł i opłat objętych zakresem art. 2 dyrektywy 2010/24/UE.

Właściwy organ państwa członkowskiego udzielającego informacji zezwala jednak na ich wykorzystywanie do innych celów w państwie członkowskim organu wnioskującego, jeżeli w przepisach obowiązujących w państwie członkowskim organu współpracującego zezwala się na wykorzystywanie informacji w podobnych celach w tym państwie członkowskim.

W zakresie, w jakim zezwala na to prawo krajowe, i bez uszczerbku dla art. 1 ust. 2, informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą być wykorzystywane w związku z postępowaniami sądowymi lub administracyjnymi, które mogą skutkować nałożeniem kary, wszczętymi w wyniku naruszenia prawa podatkowego, bez uszczerbku dla przepisów regulujących prawa oskarżonych i świadków w takich postępowaniach.

3. W przypadku gdy organ wnioskujący uzna, że informacje, które otrzymał od organu współpracującego, mogą być użyteczne dla właściwego organu innego państwa członkowskiego, może mu je przekazać. Informuje o tym organ współpracujący.

Organ współpracujący może wymagać, aby przekazanie informacji innemu państwu członkowskiemu było uzależnione od jego poprzedniej zgody.

4. Wszystkie operacje przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, podlegają krajowym przepisom wykonującym dyrektywę 95/46/WE.

Do celów prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie ograniczają zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE w zakresie, w jakim jest to konieczne do zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy. Ograniczenia te powinny być proporcjonalne do przedmiotowych interesów.

Artykuł 29

Dostęp do informacji na podstawie upoważnienia Komisji

Osoby należycie upoważnione przez Komisję mogą otrzymać dostęp do informacji, o których mowa w art. 28 ust. 4, tylko w zakresie niezbędnym do utrzymania, obsługi technicznej i rozbudowy sieci CCN/CSI oraz prowadzenia rejestru centralnego.

Osoby te podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy urzędowej. Informacje, do których mają dostęp, są chronione jako dane osobowe na podstawie rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 30

Wartość dowodowa uzyskanych informacji

Sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty lub ich uwierzytelnione odpisy albo wyciągi z nich, przekazane przez właściwy organ jednego państwa członkowskiego właściwemu organowi innego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, mogą zostać użyte jako dowody przez właściwe podmioty tego drugiego państwa członkowskiego na takiej samej podstawie jak podobne dokumenty dostarczane przez inny organ tego drugiego państwa członkowskiego.

Artykuł 31

Obowiązek współpracy

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby:

- a) zapewnić skuteczną koordynację wewnętrzną między organami, o których mowa w art. 3–5;
- b) ustanowić bezpośrednią współpracę między organami upoważnionymi do celów koordynacji, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu;
- c) zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu wymiany informacji przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu.

2. Komisja bezzwłocznie przekazuje właściwym organom każdego państwa członkowskiego wszelkie informacje, które otrzymuje i których może udzielić, niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych.

Artykuł 32

Stosunki z państwami trzecimi

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, który otrzymuje informacje od państwa trzeciego, może przekazać te informacje właściwym organom dowolnego państwa członkowskiego, które mogłyby być nimi zainteresowane oraz, w szczególności, właściwym organom, które zwrócą się z wnioskiem o ich udostępnienie, jeżeli umożliwiają to porozumienia o pomocy zawarte z danym państwem trzecim. Informacje te mogą być również przekazane Komisji, jeżeli leży to w interesie Unii do celów niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli dane państwo trzecie podjęło prawne zobowiązanie, że udzieli pomocy wymaganej do zebrania dowodów potwierdzających nielegalny charakter transakcji, które wydają się naruszać przepisy dotyczące podatków akcyzowych, dopuszczalne jest przekazanie przez właściwy organ państwa członkowskiego temu państwu trzeciemu informacji uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia – zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa członkowskiego dotyczącymi przekazywania danych osobowych państwom trzecim, do celów prawidłowego stosowania podatków akcyzowych lub podobnych podatków, ceł i opłat mających zastosowanie w danym państwie trzecim, za zgodą właściwych organów, które dostarczyły te informacje, zgodnie z ich przepisami krajowymi.

Artykuł 33

Udzielanie pomocy podmiotom gospodarczym

1. Organy państwa członkowskiego, w którym wysyłający wyroby akcyzowe ma siedzibę, mogą udzielić pomocy temu wysyłającemu w przypadku gdy nie otrzyma on raportu odbioru, o którym mowa w art. 24 ust. 4 dyrektywy 2008/118/WE, raportu wywozu, o którym mowa w art. 25 ust. 3 tej dyrektywy, lub – w sytuacjach, o których mowa w art. 33 ust. 1 tej dyrektywy – kopii dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 34 przedmiotowej dyrektywy.

Udzielenie takiej pomocy nie narusza obowiązków podatkowych wysyłającego, któremu pomoc jest udzielana.

2. Jeżeli państwo członkowskie udziela pomocy zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu i uznaje za konieczne uzyskanie informacji od drugiego państwa członkowskiego, składa wniosek o udzielenie tych informacji zgodnie z art. 8. Drugie państwo członkowskie może odmówić pozyskania informacji, których dotyczy wniosek, jeżeli wysyłający nie wyczerpał wszystkich dostępnych mu środków, aby uzyskać dowód wykazujący zakończenie przemieszczania wyrobów akcyzowych między państwami członkowskimi.

ROZDZIAŁ VI

OCENA I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 34

Ocena ustaleń, gromadzenie statystyk operacyjnych i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie i Komisja analizują i oceniają stosowanie niniejszego rozporządzenia. W tym celu Komisja dokonuje regularnego podsumowania doświadczeń państw członkowskich, aby ulepszyć funkcjonowanie systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji:

- wszelkie dostępne informacje na temat ich doświadczeń związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, w tym wszelkie dane statystyczne potrzebne do jego oceny;
- wszelkie dostępne informacje na temat rzeczywistych lub podejrzanych metod lub praktyk stosowanych w celu obejścia przepisów dotyczących podatków akcyzowych, jeżeli te metody lub praktyki ujawniają niedociągnięcia lub luki w funkcjonowaniu procedur określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Aby ocenić skuteczność systemu współpracy administracyjnej w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących podatków akcyzowych oraz zwalczania uchylania się od podatków akcyzowych i oszustw z tym związanych, państwa członkowskie mogą przekazywać Komisji wszelkie dostępne informacje inne od tych, o których mowa w akapicie pierwszym.

Komisja przekazuje informacje otrzymane od państw członkowskich innym zainteresowanym państwom członkowskim.

Obowiązek przekazywania informacji i danych statystycznych nie może powodować nieuzasadnionego zwiększenia obciążenia administracyjnego.

3. Komisja może bezpośrednio pobierać do celów diagnostycznych i statystycznych informacje z komunikatów generowanych przez skomputeryzowany system, z zastrzeżeniem art. 28.

4. Informacje przekazywane przez państwa członkowskie lub pobierane przez Komisję do celów określonych w ust. 1–3 nie zawierają danych indywidualnych ani osobowych.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, aby określić, do celów wdrożenia niniejszego artykułu, odpowiednie dane statystyczne przekazywane przez państwa członkowskie, informacje pobierane przez Komisję oraz sprawozdania statystyczne sporządzane przez Komisję i państwa członkowskie.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Artykuł 35

Komitet ds. Podatku Akcyzowego

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Podatku Akcyzowego ustanowiony w art. 43 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 36

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 2073/2004

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2073/2004.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia są traktowane jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2012 r.

Artykuł 37

Składanie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszego rozporządzenia co pięć lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i na podstawie, w szczególności, informacji dostarczonych przez państwa członkowskie.

Artykuł 38

Porozumienia dwustronne

Jeżeli właściwe organy zawierają porozumienia dotyczące kwestii dwustronnych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, innych niż dotyczące postępowania w indywidualnych przypadkach, bezzwłocznie informują o tym Komisję. Następnie Komisja informuje o tym właściwe organy pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 39

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2012 r.

W imieniu Rady
M. VESTAGER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji między rozporządzeniem (WE) nr 2073/2004 i rozporządzeniem (UE) nr 389/2012

Numer artykułu w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004	Numer artykułu w rozporządzeniu (UE) nr 389/2012	Numer artykułu w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2004	Numer artykułu w rozporządzeniu (UE) nr 389/2012
1	1	20	17
2	2	21	18
3	3, 4, 5, 6	22	19, 20
4	7	23	—
5	8	24	33
6	9	25	21
7	7, 10	26	34
8	11	27	32
9	11	28	9, 15, 16, 22
10	11	29	23
11	12	30	25, 27, 28
12	13	31	28, 29, 32
13	13	32	30
14	14	33	31
15	14	34	35
16	14	35	37
17	15	36	38
18	15	37	39
19	16		